

# REVISTA ORĂȘTIEI

**ABONAMENTELE:**

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.  
 Pentru România și străinătate 10 fr. la an.  
 Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate  
 nu se primesc.  
 Abonamentele se plătesc înainte.

**Apare în fiecare Sâmbătă**

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

**INSERTIUNILE:**

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară  
 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.  
 Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sîm  
 a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic  
 în Orăștie (Szászváros).

## Țeranul român și țeranul ungur.

Eruditul profesor din Iași, dl I. Paul a publicat de curînd un studiu important sub titlul acesta. Punînd față în față aceste două popoare, cari de veacuri îndelungate se răsboiesc între sine, el arată calitățile trupești și sufletești ale amîndurora, cultura religioasă, morală și estetică, apoi vederile economice, moravurile și tradițiile, cari toate împreună constituiesc caracterul național al Românului și al Ungurului.

Și știți la ce rezultat ajunge?

„Din toate aceste, zice dl Paul, vedem adînc deosebire între caracterul românesc și cel unguresc, vedem că în constituția fizică, în poezie, în morală socială, în religie, în istorie, în limbă, în aspirații și în tot ceea-ce-l face pe un popor să fie ceea-ce este, aceste două popoare își sunt potrivnice și nu numai nu se vor asimila vre-odată unul pe altul, Ungurul fiindcă nu poate, Românul fiindcă nu ține să-și păngăriaască sângele, dar din împrejurări istorice, psihologice și politice sunt atât de învrăjbite, încât nici chiar o pace durabilă nu se va putea statornici vre-odată între ele. Bunul simț elementar, înțelepciunea de viață trebuie să povățuiască și pe Unguri și mai mult pe noi Români, ca să ne pregătim sistematic pentru o răfuială definitivă, ca să se știe odată ce e al lor și ce este al nostru”....

Sunt aceste cuvinte de aur, rostite de un bărbat eșit din sinul țeranului român subjugat, pe care e în măsură a-l cunoaște bine, sunt cuvinte, cari pe lângă că desvălesc un adevăr atât de crud pentru Unguri și atât de încurajator pentru noi, mai au și meritul de-a

ne invita la muncă aprigă, la „răfuială definitivă”.

Intr'adevăr întreaga noastră chestiune națională se reduce la deosebiri de caracter național între cele două popoare. Lupta adevărată se dă între țerani. Numai cînd și masa însăși a poporului există în mișcare, nemulțumiri și frecări, se poate vorbi de o chestie națională.

Intellectualii conducători ai poporului nostru, aibă ei sau nu autoritație, sunt adeseori amăgiți de împrejurări a munci și pe căi străine de interesul poporului.

Intellectualii conducători, educați în școale străine, în limbă și moravuri streine sunt adeseori cu deservire spălăciți de caracterul primitiv național, încît nu mai înțeleg nici rostul luptei naționale, nici dorințele și rănilor poporului.

Între intelectualii noștri ziși și inteligența românească găsești și de aceia, cărora le place să locuiască în vile frumoase, să pozeze eventual pe presiden-dul sau pe membrul comitetului național, fără a mai fi în stare a contribui măcar cu o iotă la binele poporului.

Ei, și între acești intelectuali și intelectuali Unguri nu există aproape nici o deosebire. E chestie numai de bună înțelegere și de unele mici concesii personale și suntem siguri, că toate barierele ar cădea și unii pe alții se vor îmbrățișa.

Ba, cînd avem asemenea conducători naționali, cari în decurs de 4 ani nici nu pot stabili o încheiere a forțelor, nici nu pot reobîndi organizația noastră cea veche, ciucid timpul în certuri slăbitoare de moral și de însuflețire națională, suntem în drept a crede despre ei, că sunt chiar mai răi ca Ungurii. Ungurii se împacă cînd e vorbă să atace, să lovească, și noi nu ne împăcăm cînd ar trebui să ne apărăm.

Ai noștri deci sau sunt lași, sau sunt neputincioși. Un lucru e sigur, că acești »inteligenți« nu mai posedă notele inherente caracterului țeranului român, poporului ca atare.

În asemenea împrejurări întreaga chestie națională astăzi e pe umerii țeranului. Sunt tari și venjoși acești umeri. E perseverant și cinstit țeranul român, Chestia națională la el e legea românească și el n'are să se lapede de ea, pentru-că »țeranul român ține la legi ca la lucruri sfinte«.

Țeranul român a ajuns astăzi singurul păzitor *autorizat* al altariului național, singurul stăpîn peste destinele sale, soarta cauzei noastre este depusă în mâinile lui. Ear' triumful este asigurat prin superioritatea țeranului nostru față de talpa pe care se razimă dușmanii noștri.

Românul este superior Ungurului, fiindcă ține mai mult la curățenia sîngelui său, căci nici cu ovrei, nici cu alte lifte nu se împreună pentru sporirea numerică a neamului. Românul este superior Ungurului, fiindcă ține mai mult la obiceiurile sale strămoșești. Românul își iubește mai mult biserica sa națională decît Ungurul. Firea și caracterul Românului îi prezice un viitor, ear' Ungurul privește obosit și nervos peste trecutul sgomotos și plin de beții, care i-a sleit puterile.

Aici e salvarea. Aici e tăria noastră. O tărie ce nu o vor frînge guvernele ungurești, fie ele crunte ca al lui Bánffy, fie »blînd și drept« ca al lui Széll.

Să nu se bucure deci dușmanii noștri așa de mult, că de patru ani dăinuiește răsmiriță de vorbe între »conducătorii« noștri. Să nu se bucure de faptul că acești conducători sunt inofensivi. Popoarele au doar multe soiuri de sftnici. Sftnicii vin și trec. Dar' massa poporului rămîne. Și dușmanii

cu această massă au să-și facă sama, nu cu o mână de oameni, a căror dispariție ar fi mai mult binevenită decît vrednică de plîns.

S'apoi cine știe, dacă nu cumva din sinul țeranimei române se va recruta în curînd o altă ceată de forțe conducătoare, de veritabili Români, oameni cuminți și iubitori de fapte, oameni tineri, streini de ori-ce speculă, de ori-ce rîutate, cari îndrăsneți vor ridica steagul turtit și vor chema țeranimea noastră la luptă pentru răfuiala definitivă!

Nu, nu! Să nu iubileze, să nu-și bată joc Ungurii de starea noastră. Căci e tare și mare încă țeranul român!

## Asociațiunea la Deva.

»Asociațiunea» pentru literatura și cultura poporului român își va ținea adunarea sa generală est an la Deva.

Frații Deveni încă de pe acum fac toate pregătirile necesare spre acest scop, ceea-ce ne îndreptățește a spera, că adunarea va succede pe deplin.

Un gol simțit de mult la adunările trecute ale »Asociațiunii» voesc a-l umplea de astădată Devenii prin cea, că au dat deja de acum losinca, ca fiecare comună românească să fie reprezentată prin cel puțin patru indivizi în portul nostru frumos național din părțile, cari le represintă. Intrucît acest punct din programul comitetului constituit pentru primirea »Asociațiunii» ar succeda, atunci Asociațiunea noastră s'ar face în adevăr deamă de numele ce-l poartă. Și dacă și celelalte centre ale noastre, în cari își va ținea Asociațiunea adunările în viitor, ar primi acest punct în programele lor, la adunările Asociațiunii am putea saluta nu numai câțiva frați din clasa inteligentă, ci și pe poporul nostru, pentru cultura căruia s'a înființat »Asociațiunea». Un câștig du-

## FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

### Cine-î în lună.

Ci-că demult, a fost un om; și omul acela era putred de avut, încît nu știa ce are pe la casa lui. Dar' nu se prea bucura de avuția lui, că nu i-a dat D-zeu nici un copil, căruia după moartea sa să-î lase averea.

Și se ruga mereu lui D-zeu împreună cu femeia lui. Și i-s'a făcut milă lui Dumnezeu de bieții oameni și le-a dăruit un copil. Au botezat copilul și l-au chemat Dorul, că doară atîta l-au dorit. Copilul creștea vîzînd cu ochii. El era fala părinților, mîngăerea și toată bucuria lor.

Intr'una din zile însă Dorul începî a plînge și a țipa ca din gura șerpelui. Inzadar îl mîngăia mamă-sa, înzadar îi promitea toate bunurile lumii, că el nu tăcea, ci mai tare plîngea. Mamă-sa nu mai știa ce să facă cu el, a plîns și ea de mila lui, dar' dela o vreme vîzînd că nu mai tace, s'a cătrănit pe el și i-a zis: taci, prindă-ți inima vîntoașele și-ți mănânce vîntul norocul. Și a tăcut Dorul numai decît.

Au trecut zile una după alta. Dorul cres-

tea și se făcea voinic de-ți venia să plîngi de dragul lui cînd îl vedeai. Dar' cînd a fost voinicul mai voinic, să nu-i găsești păreche, mamă-sa a început să dea cu ochii după vre-o fată, că, vezi dragă Doamne, ar fi bine să-î știe căpătuit, că ei sunt bătrîni și nu mai au mult de trăit. Lui Dorul însă nu-i ardea nici de-o fată din satul lui; pe el l'a cuprins dragostea unei alte fete, de care mamă-sa nu știa nimic; l'a cuprins farmecul cîntecului ei frumos, cum nime nu știe să cînte numai ea. Și o auzia totdeauna cînd vîntul bătea; și o asculta cu atîta drag. Și cum i-ar fi plăcut să o vadă odată numai, că el știa că-i frumoasă din samă afară. Fata însă nu se arăta, ea își trimitea numai cîntecul prin vînt: și vîntoașele i-au prins inima lui.

L'a cuprins un dor mare de ea, căt nu mai putea să trăiască. A spus mamei sale să-î pregătească merinde că el pleacă departe la pețit. Zădarnice au fost rugămintele și plînsurile mamei lui, ca să nu meargă, că doară în sat sunt destule fete frumoase și avute. El n'a ascultat, fără, luându-și rămas bun dela părinți, s'a suit pe cal și s'a dus multă lume 'mpărăție...

După multe zile de drum a ajuns la un isvor curat, deasupra căruia erau crescuți doi stejari cu vîrfurile îmbrate. Și s'a dat jos

de pe cal ca să odichnească, că erau osteniți amîndoi.

De-odată iute aude un ciripit moale și dulce de cîntec, un cîntec ce l'a făcut să ia lumea n cap. Cîntecul venia mereu, aproape, mai aproape. Și venia adusă, ca de o suflare de vînt, o fată frumoasă cu pîrl de aur vilvoi, sbrat pe spate, pe umeri și pe sîn. El a cunoscut-o... Cînd ea s'a vîzut față în față cu un străin, a stat pe loc încremenită, cu mâinile lăsate jos, cu fața nroșită, cu capul plecat pe sîn ca și un copil pe care-l prinzi făcînd vre-un rîu.

Dorul s'a apropiat de ea: cu stînga i-a prins stînga ei, ear' dreapta și-a petrecut-o pe după mijlocul ei.

— Spune-mi, dragă, a cui ești tu? — Ea a început să ridă cu atîta bucurie și cu atîta drag.

— Tatăl meu e Domnul vînturilor. Și vînturile mi-au spus de tine, bade; ele îmi cîntau dorul tău, și eu le cîntam dorul meu, ca să-ți spună, bade, ție.

— Vînturile de atîtea ori mi-au doinit cîntecul tău, și dorul tău adusu-l'au pe aripele lor. Și atîta te-am căutat, Ileano, că așa se numia fata.

— Vîno cu mine, Ileano, să mergem... dar' ea s'a smuls din brațele lui, și-a umplut ulciorul cu apă, i-a dat să bea și lui Doru,

și a zis: — tu, bade, pe seară mă așteaptă, că acum duc apă tătii.

Și s'a dus Ileana ridicată pe o aripă de vînt.

Seara, pe cînd vîntul și-a încetat jocul său și-și căuta loc de odichnă pe sub frunzele copacilor, a venit Ileana. Dorul a prins-o încet de mijloc, a ridicat-o cu el în șea și calul s'a așternut pămîntului. Dar' îndată ce au plecat, codrul începî să vîjăie și să tremure. Ileana a înțeles ce vrea să zică vîjăitul și tremuratul, dar' n'a zis nimica, fără s'a lipit de pieptul lui Doru culcându-și capul pe umărul lui. Codrul a început să gîmăie surd.

— De ce geme codrul, Ileană?

— Vînturile au dat de știre tătii, că eu fug și dînsul acum vine după mine. Abia a sfîrșit de vorbit Ileana, și doru a simțit, că cineva o ia din brațele lui, fără să vadă că cine. Atunci el s'a oprit buimăcit neștiind ce să facă de durere.

Și cum sta așa necăjit, aude de-odată în apropiere un fluierat ascuțit și lung. S'a dus într'acolo de unde venia fluieratul, și a vîzut sub o piatră un șerpe micuț ce se bătea în dureri.

— Vină și mă scapă, că și eu țiu face bine, — i-a zis șerpele. Lui Doru i-s'a făcut milă de el și l-a scăpat de sub piatră.



plu acesta, căci poporul nostru vâzându-se ocrotit de cărturarii sei, s'ar deda a-i cunoaște mai bine și a stima în dinșii pe naturalii sei conducători, ear' nimbul și influința inteligenții cu atât mai mult ar crește înaintea poporului nostru atât de înșetăt de cultură.

Abstrăgând dela aceasta, ce frumos ar fi a vedea la fiecare adunare a «Asociațiunii» o drăgălașe expoziție vie din cele mai variate și pictorești costume? Asociațiunea și așa a acceptat frumoasa datină, a premia cele mai frumoase costume. Est mod ar ajunge premiile în mâinile cele mai sigure și bine meritare pe acest teren, ear' între țerancele noastre s'ar naște o viuă emulațiune în păstrarea și curățirea de tot ce este străin în portul nostru străbun, care a jucat un rol așa însemnat în păstrarea individualității noastre.

Pentru succesul deplin al acestui punct din program, foarte mult pot să lucreze preoții și învățătorii noștri. Și așteptăm dela unul fiecare a-și da toată silința și a se prezenta nu numai singur, ci însoțit de cel puțin 4 indivizi, un bărbat, o femeie, un ficior și o fată la adunarea «Asociațiunii». Puși în fruntea poporului, e frumos ca în tot locul unde pentru binele și fericirea poporului se lucră, să se prezente însoțiti de acesta. Legătura sfântă între păstor și turmă, armonia intimă între învățător și învățacei să se manifesteze pe toate terenele în deplină splendoare și rezultatul apoi va încununa cu laurii bine-meritați fruntea fiecăruia.

La lucru deci, preoți cu crucea în frunte, și la revedere cât se poate mai mulți la adunarea «Asociațiunii» †.

**Urmărilor prigonirilor** contra fraților noștri Bucovineni din partea regimului, au produs desbinație chiar și în sinul fruntașilor Români.

«Patria» ne aduce știrea, că președintele partidului național, dl Iancu Lupul, s'a retras, și conducerea s'a încredințat acum unui colegiu compus din dnii: Baron Eud. Hormuzachi, Arch. Călinescu și Dr. Iancu Flondor.

**O decisiune a Curiei.** Zilele trecute s'a înaintat la Tabla regească din Budapesta, un recurs în limba germană, de un anumit H. Samuel.

Tabla regească a respins acel recurs, sub cuvânt că el a trebuit făcut în limba maghiară.

H. Samuel a făcut arătare la Curie. Curia, la rindul seu, a adus următoarea decisiune:

»Având în considerare, că, după praxa legală existentă a procedurii penale, recursurile părților scurtate în drepturile lor prin hotărâri de ale judecătorilor în afaceri penale se pot înainta sau verbal sau în scris; considerând regula de drept, dela sine urmează că partea interesată: în limba sa maternă poate să-și valideze recursul său verbal contra decisiunii judecătorești; ear', dacă acest drept este admis a se exercita în altă limbă și nu în limba maghiară, de acest drept să nu fie despoiat nimeni, de a-și da recursul în limba sa maternă, dacă de acest drept al său se folosește el însuși, fără a fi reprezentat prin avocat.

»Având în vedere aceste împrejurări Tabla regească a sêvârșit o iregularitate de formă în procedura sa, când a respins recursul nedreptățitului H. Samuel, pe motiv că a fost redactat în limba germană. Din această considerațiune decisul Tablei regești se anulează, recursul lui H. Samuel se primește și Tabla regească e îndrumată, ca în toată regula și în fond să studieze decisiunea tribunalului regesc.

Acest decis al Curiei este foarte important pentru naționalitățile nemaghiare. Nu știm însă cum a ajuns Curia să recunoască de corectă procedura lui H. Samuel, când știut este, că rar se întâmplă, ca ea să nu întărească decisiunea Tablei regești.

### Serbările dela Seliște.

Ținându-se anul acesta adunarea generală a «Societății pentru fond de teatru român» la Seliște, în zilele de 30 și 31 Iulie n., inteligența de-acolo își dă toată silința, ca acea adunare să aibă un rezultat cât se poate mai splendid.

Pentru arangiarea serbărilor ce se vor ținea cu acea ocaziune, s'a constituit și un comitet, care ne trimite spre publicare o corespondență mai lungă, din care extragem următoarele:

«Ne-am îngrijit, ca de-odată cu adunarea, să se aranjeze și oare-cari festivități pe seama publicului, ca cu atât mai vîrtos să iasă la iveală bucuria și dragostea, cu care cauza însăși pentru care luptă Societatea, ce ne onorează cu prezența, este îmbrățișată de noi de toți. Din bogatul program al serbărilor amintesc, că cu acest privilegiu se va arangia o expoziție, la care, pe lângă obiectele din industria de casă a Seliștenilor, se vor vedea și grupuri, cari vor reprezenta frumosul și renumitul port seliștenesc, din timpurile cele mai vechi până azi. Se va arangia o petrecere mare populară, spre a se putea cunoaște jocurile și vioiciunea poporului din acest ținut curat românesc.

micul de șerpe. Și s'a dat de trei ori peste cap și s'a făcut un cal cu o stea în frunte, cu opt aripi, că șerpele era bălaurul.

— Sui pe mine și ține-te bine. S'a suit pe el Dorul și calul s'a ridicat în înălțimile cerului ca din pușcă. Pământul îl vedea tot mai mic, tot mai mic, până când s'a făcut numai ca un punct sclipicios. S'a apropiat de lună și luna era mai frumoasă ca pământul. Au descălecat în lună și calul i-a arătat o grădină unde putea să găsească pe Ileana.

Și s'a dus Doru în grădina aceea și a găsit pe Ileana șezând pe un scaun de mușchi așteptând cu ochii plânși și ațintiți înainte.

— Ileană, am venit, uite năframa ta, Ileană, nu mai plânge! Dar' ea nu zicea nici o vorbă, sta neclintită și se uita meru la el.

El s'a apropiat de ea, a prins-o de mână, dar' mâna ei era rece și ea sta neclintită.

— Sărmana Ileana, de plânsul de durerea și de dorul cel mult, s'a făcut peatră. Și înlemnit a stat Doru și s'a uitat la Ileană; și de durerea și mila ei, cu năframa în mână, care acum era cu pete de sânge, a împețrit și el așa în picioare înaintea ei.

Și Doru și Ileana și azi sunt în lună împețriți; și luna îi poartă în sinul ei, și i-a jeliț și-i jelește, și galbenă de mila lor s'a făcut.

(„Familia”)

Vitican.

— Hai cu mine, te-oi duce dară, a zis

Dorim să vedem în mijlocul nostru din acest privilegiu frați de-ai noștri din toate unghiurile patriei, asigurându-i, că-i vom primi cu recunoscuta-ne frățească dragoste și ospitalitate, și se vor reintroace dela noi cu frumoase, dulci, dar' mai presus de toate cu adevărat românești suveniruri.

E rëndul acum al on. inteligențe române din comunele vecine și orașele învecinate, să ne dea mână de ajutor, ca frumosul plan de serbări, ce l'am făcut, să-l și putem duce în deplinire. Ne va face mare bucurie și tuturor cinste, dacă nu va fi sat din apropiere și până la mare depărtare, care să nu fi fost reprezentat la această adunare prin preotul, învățătorul, notarul și primarul său, însoțit cel puțin de doi-trei țărani inteligenți și fruntași din comună! Și fiecare să-și țină de ambiție națională a sa, de a se face membru al Societății de care e vorba, ori a veni cel puțin în ajutor fondului ei cu contribuirea vre-unei sume.

Indeosebi on. inteligența română din Sibiu, la al cărei glas noi totdeauna am alergat spre a înălța splendoarea manifestațiilor naționale, culturale și bisericești, arangiate la diferite ocaziuni spre onoarea și mărirea națiunii, bisericii și societății române, cu acest privilegiu ne poate ușura foarte mult rēvna și dorul nostru, ca reușita adunării generale dela noi a «Societății pentru fond de teatru român», atât moralicește, cât și materialicește să fie în șirul prim pusă.

D. A. M.

### Fluerul lui Iancu.

Fluierul mult iubitului nostru erou Avram Iancu, despre care se credea, că nime nu știe unde se află, a ajuns acum în posesiunea dlui Iosif Sterca Șuluțiu, care l'a destinat pe seama fiitorului nostru muzeu național.

Di I. St. Șuluțiu l'a primit dela dl Gerasim Candrea, adv. în Baia-de-Criș, care i-a adresat următoarea scrisoare:

Prea stimat Domnule!

Răspunzând la prețuita D-tale scrisoare ddo 20/VI a. c. referitor la fluerul regretatului nostru martir Iancu, mă grăbesc a vă da următoarea deslușire:

Fericitul Avram înainte de moartea sa mai bine de un an se susținea în locul predilecțiunii sale în Baia-de-Criș și, fără a avea o locuință stabilă, se adăpostea peste noapte când la unul când la altul, dar' mai ales la covrigarul Ioan Liber (Român), unde întins pe o targă, ce era dinaintea cuptoriștei, odichnea peste noapte și de unde prin fluerul său delecta și încânta publicul cu melodiile sale melancolice seara și des de dimineață.

Observ, că regretatul Iancu înainte de moartea sa cu mai multe luni, având erupțiune de sânge, a fost îngrijit și căutat mai mult timp în spitalul comitatens de aici, de unde eșind ca reconvalescent, își petrecea, după cum amintii mai sus, mai bucuros în Baia-de-Criș.

Așa s'a întâmplat și în fatala dimineață a morții sale, că atins de un nou acces de tuse, i-s'a rupt verosimil o arteră internă și sângerând și-a dat nobilul său suflet pe targa covrigarului Liber, la carele rămăsese peste noapte.

Ioan Liber a fost primul, care a dat de desastru, și care aflând fluerul în așternut l'a luat și l'a păstrat până ce mi-l'a dat mie, ca o scumpă suveniră dela răposatul.

S'au încercat mai mulți a procura fluerul dela dēnsul, dar' înzadar, pentru-că refusa mereu, și și mie numai după aceea mi-l'a predat, după ce i-am spus, că ce însemnătate are fluerul pentru națiunea noastră și după-ce l'am asigurat, că se va păstra în muzeul național și se va face amintire pe calea publicisticii și despre numele său.

Acesta e istoricul fluerului, și eu ca unul, ce pe timpul acela eram ca funcționar la tribunalul reg. din Baia-de-Criș, pot constata, că decesul martirului Avram a urmat la domiciliul amintitului Liber, și știu, că răposatul purta totdeauna fluerile sale cu sine, (avea două, unul fluer-baston și altul micuț de cireș), deci presupun, cu toată pozitivitatea, că fluerul-baston, pe care vi-l'am trimis, este unul din fluerile regretatului.

Ce s'a ales de al doilea fluer nu am putut erua; se vorbește însă, că s'ar fi aflând în muzeul de anticități din anii 1848/9 din Arad, și vâzându-l, l'ași recunoaște.

Ocasionaliter, mergând pe la Arad și cercetând muzeul, despre cele aflate vă voiu raporta.

Cu aceste cred a mă fi desărcinat de onorabila încredințare, ce mi-ați făcut și pe lângă expresiunea distinsei stime, ce vă păstrez, sunt al Prea Onorat D-tale

Baia-de-Criș, la 23 Iunie 1898.

devotat serv  
Gerasim Candrea,  
advocat.

Publicând dl Șuluțiu în organul Asociațiunii această prețioasă scrisoare, adaugă din partea d-sale următoarele observări:

În urma urmelor totuși mi-a fost dat să pot statori adevăratul adevăr despre cele mai de pe urmă momente din viața amicului meu, netericitul Avram Iancu; precum și locul și împrejurările, între cari a urmat moartea dēnsului, în dimineața zilei de 10 Septembrie 1872.

Pentru-ca să se știe, constat că: nu este adevărat ceea-ce dușmanii neamului românesc au răspândit, că Iancu ar fi murit sub garduri, în stare de beție, ci adevărul e aceea ce prin acest act autentic se mărturisește.

Sibiu, în 24 Iunie 1899.

Iosif Sterca Șuluțiu.

## CORESPONDENȚA

### Examenele la Deva.

Deva, la 14/26 Iunie 1899.

Onorabilă Redacție!

Subscrisul cu mare plăcere și bucurie vin a raporta despre ținerea examenului cu tinerimea școlară de ambele sexe, efectuit în biserica noastră din loc în ziua de 13/25 Iunie 1899 cu începerea la 3 ore p. m.

În decursul anului școl. 1898/9 înmatriculați au fost 78 școlari de ambele sexe, au cercetat școala peste anul întreg regulat și s'au prezentat la examen 75 elevi.

S'au pus întrebări școlariilor din toate obiectele prescrite în planul de învățământ pentru școalele elementare.

Răspunsurile școlariilor au fost peste așteptare mulțămitoare în genere.

Examenul după înțonarea troparului Pogorîrii Duchului Sfânt, s'au început cu religiuena, și s'au terminat cu cântări în două voci și declamațiuni.



Răspunsurile elevilor au stors lacrimi de bucurie din ochii tuturor prezenților ascultători.

A presidat M. O. D. protopresbiter tractual George Romanul însoțit de subinspectorul regesc de școale Dr. Wilt, care prin o cuvântare acomodată a arătat însemnătatea și folosul învățării și a pronunțat și cu cuvântul calculul laudabil, ce au raportat învățăceii prin răspunsurile lor din toate studiile ce li-s'au propus.

Ne-a onorat cu prezența mai mulți domni și doamne din clasa inteligentă, precum preparanzii de stat, comitetul parochial, și mai mulți părinți de ai școlărilor din loc, cari au fost foarte satisfăcuți.

Resultatul examenului peste tot a dovedit, că învățătorul Toma Roșu precum în trecut așa și de prezent prin zelul și silința sa neobosită, a ridicat vaza nu numai a sa, ci și a bisericii noastre de aici, pentru-ce precum și cu ocaziunea acestui examen i-s'a exprimat din partea tuturor onoraților oaspeți, dar' și pe calea publicității îl rog să primească adânc simțita recunoștința a mea, și a mai multor părinți de familie din loc.

Cu stima și cuvenitul respect

Ioan Filimon,  
participant.

## ȘTIRI POLITICE

### Atentat contra exregelui Milan.

Din Belgrad se vestește, că contra exregelui Milan s'a săvârșit un atentat. Atentatorul se numește Knezevics, și s'a constatat, că el înainte de atentat cu 8 zile, se afla în București. Knezevics a tras 4 focuri asupra exregelui, care se plimba pe stradă însoțit de adjutantul său. Un glonț a găurit numai pulpana hainei, altul a rănit greu mâna adjutantului. După acestea atentatorul a luat-o la fugă, voind să scape, și s'a aruncat în Sava. Poliția, care îl urmărea, l'a rănit însă, și astfel a fost prins.

Atentatul, se zice, că a fost pus la cale de către partida dușmănoasă dinastiei. Mai mulți fruntași radicali au fost arestați, între cari și fostul ministru Taușanovici.

In onoarea lui Milan s'a arangiat de către cetățeni un conduct de torțe.

Știrile ce ne sosesc cu data de 10 Iulie n. ne vestesc, că pentru Belgrad și jur s'a decretat starea de asediu.

Arestările se continuă.

### Social democrații din Viena.

Pe 10 Iulie n. social-democrații din Viena au conchemat 15 adunări populare, în care au voit să atace pe Dr. Lueger, primarul orașului. Poliția însă li-a oprit adunarea. Cu toate acestea 2—3 tot s'au ținut. Causa demonstrațiilor contra lui Lueger, se zice că este un nou proiect de lege privitor la dreptul de alegător, adus de Lueger.

## Petrecerea de vară

ținută în grădina dela calea ferată în 7/19 Iunie în favorul bisericii gr.-or. din Deva.

In acest leagăn al marilor Hunedești, vieța socială începe a se desvolta treptat.

Privesc cu mândrie pe acei factori, cari sunt pătrunși de convingerea, că grupându-se puterile și unindu-se în păreri, pot face mult ca instituțiile noastre bisericesti culturale naționale să-și ia un avânt sigur și puternic, pentru-că numai așa am putea forma un trainic zăgaz, care ar opri valorile reuțicioase, nimicitore, îndreptate contra noastră.

In 7/19 Iunie am fost martorul unei petreceri cu joc arangiată din partea tinerimii române din Deva cu frumosul scop de a ajuta biserica gr.-or. de acolo.

Grupându-ne o bună mână de Români, am format o petrecere vială românească, care pe lângă brava musică constătoare din 19 persoane, condusă de Ioan Aldea din Mediaș, s'a început cu o frumoasă și fermecătoare horă națională.

Au urmat apoi și alte jocuri naționale ca »Hațegana«, »Ardeleana«, care s'au jucat cu mult foc din partea tinerilor și a drăgășelor

Româncuțe blonde, brunete și de cele cu ochii frumoși și negri ca mura.

»Valurile Dunării« plutesc melodios și un zăpăcit vals rupe tăcerea.

Prin spațioasa sală de joc saltau perzându-se părechi de părechi și aruncându-se cu foc în vârtejul cuceritorului dans. In paușă corul mixt al bisericii gr.-or. din Deva sub conducerea dlui învățător Toma Roșu s'a produs cu mai multe frumoase piese, pe cari se le tot ascultă, adevărat concert, ba la dorința publicului au fost mai toate repetate și la sfârșitul pieselor au fost împodobite cu însuflețite aplauze și izbucniri în strigăte frenetice de să trăiască.

Au urmat apoi frumoasele jocuri »Călușerul« și »Bătuta«, jucate cu verva obicinuită la voinici meșteri în ale jocurilor acestora. Spete late voinicești, fețe tinere îmbujorate, costum frumos național de te perdeai privindu-l, acestea erau exteriorul călușerilor bravi din Orăștie, ear' sub eșarpa tricoloră cine știe pentru cine va fi fost bătând inimioara voinicească! Cine știe de al cărei drag ucat-au așa frumos și voinicește? Căci mulți ochi de vraje priveau cu foc la jocul lor...

După acestea a urmat partea cu mult dor așteptată de bujorii petrecerii.

O horă mândră și frumoasă, Sârbă, și alte multe jocuri frumoase românești, care a durat până dimineața la 4 ore cu mare veselie și în mare vâlmășeală. Pentru-că deși din cauza timpului nefavorabil existau motive de temere, că de astă-dată petrecerea nu va fi cercetată de public în număr mare, totuși temerile s'au dovedit a fi fost nebasate, deoarece-ce dela începutul petrecerii până în zorile zilei sala de joc era plină de public.

Despre numărul celor prezenți ne putem face idee din faptul, că seara la cassă s'au încasat la 200 fl.

Inteligința a fost reprezentată prin d-nii George Romanul, protopresb., George Csatt, jude de trib. regiu, Francisc L. Hossu, avocat, Dr. Augustin Dregiciu, Ioan Filimon, George Avram, oficiali, Enea Papiu, Dr. Ioan Antal, învățător, Prodanoviciu, amplotiat la direcțiunea finanț., Dionisiu Ardelean, Alexandru Șuster, Romulus Cutean, Tribun și Ulpiu Almășescu, Toma Roșu, Alexandru Moldovan senior și junior, George Gila, Tordoșan, Dr. G. Wilt, subinspector regiu de școale, etc. cu familiile d-lor. Dintre pedagogii de stat am observat pe Eugen Ghirda, Ioan Oancea, Ioan Marin, Ioan Dirlea, Nicolae Grozuța, N. Moldovan, Eugen Tănase, Ioan Onciu, ear' din provinciă Petru Mihuțiu, paroch în Hondol cu familia, Dr. Vraciu, medic de regiment, Iosif Anghelina, B. Chiconban, oficeri în Orăștie, N. Faur din Sibiu etc. etc. etc., și alți mulți și multe, cari dacă lipsesc din acest raport, nu raportul e de vină, ci acei ochi de vrajă, costumele acelea frumoase, cari cu atâta putere atrag privirea și atenția bietului privitor, indiferent, mē rog! încât toate celelalte lucruri îi sboară din minte rămânându-i numai dulcea amintire despre petrecere, musică, cor coriste, călușeri și... și fete multe frumoase.

Dimineața la 4 ore brava musică întonând marșul lui Mihaiu-Viteazul a condus publicul în oraș; astfel m'am despărțit și eu din mijlocul frumoasei cununii de Româncuțe, cu un cuvânt zilele Rusaliilor din anul acesta au fost sârbate de către Români din Deva, întreit mai strălucit ca prin alte locuri, ba pot zice, că pentru Deveni va rămăneva zile de mare însemnătate și o plăcută suvenire.

Dee ceriul, ca la o proximă petrecere se ne vedem întreaga »nație« grupată în jurul stindardului vieții sociale, căci numai atunci ne vom putea mândri cu isbândă. Cicero.

## NOUȚĂȚI

La nrul de față am alăturat tuturor abonenților noștri, tabloul promis.

**Decorat.** Căpitanul Teodor Stipek, dela reg. 63 de inf., staționat în Orăștie, a fost decorat de Maiestatea Sa Monarchul cu medalia pentru meritele prestate la despărțământul pionerilor, la care a aparținut mai înainte. Dl major *Hersch* ținând batalionului o vorbire în care a arătat meritele dlui căpitan Stipek, i-a predat medalia.

**Popă românesc batjocuritor.** Sub acest titlu scrie »Bud. Hirlap« dela 10 Iulie n. într'o notiță următoarele: Magistratul orășnesc din Arad a recercat pe preotul gr.-or. Grigorie Mladin din Curtici, ca să deo o lămurire privitor la un extras din matricule. Preotul, care vorbește foarte bine ungurește, a răspuns printro crisoare românească. Fierște că magistratul orășnesc i-a scris, că limba oficioasă a Ungariei e cea ungurească, să poftescă deci să-i scrie ungurește. La această provocare preotul român din Curtici a răspuns astfel:

*A spectatus vārosi cosilium officiumnak.*

Arad.

Az 121 31/1899. numerum alatti provocalással nexusban, azon petitionálással vagyok a P. T. officiumhoz, miszerint azon considerálással, hogy a cheștióban levő exactum extrádálását effectualhassam, referálja meg a P. T. officium, hogy azon persóna circa hány éves lehet.

*Mladin Grigorie,*  
román ortodox parochus.

Această crisoare a foarte indignat pe magistrat, căci el nu suferă ca limba maghiară să fie batjocurată, și din această cauză a făcut arătare la episcop contra preotului Mladin cerând să fie pedepsit.

**Naționalități într'un gimnasiu unguresc.**

Sub acest titlu »Bud. Hirlap« dela 9 I. c. se ocupă cu gimnasiul superior de stat din Făgăraș, care s'a deschis abia anul trecut, deocamdată numai clasa primă. Raportul anual al directorului Dr. Nemes Imre acum a apărut. In el se spune că la începutul anului atâția s'au înștiințat, încât au fost siliiți să primească numai pe cei din comitat, și așa au trebuit să facă încă o clasă paralelă, pentru cei 92 studenți. Afară de director au mai propus profesorii Reider Béla și Deák Ferencz, cu succes foarte bun. După limbă au fost 28 Unguri, 9 Nemeți și 59 Români. Așa credeam, zice directorul în Raportul anual, că Românii și Sașii vor dovedi ură contra gimnasiului. Dar' din contră. Chiar nemaghiarii au cercetat în număr mai mare gimnasiul. Acestia abia după câteva luni, au făcut un spor îmbucurător în limba maghiară. Am primit studenți, cari abia au priceput câte un cuvânt unguresc, dar' acum se înțeleg foarte bine în limba maghiară și o studiază cu trup cu suflet.

Vezi, vezi, ce fericiți sunteți.

Atragem din nou atențiunea on. public din loc și jur, asupra petrecerii cu joc ce vor arangia meseriașii români din Orăștie, Duminecă în 4/16 Iulie a. c. în pădurea »Grigorie«.

La cas de timp nefavorabil, petrecerea se va ține în sala cea mare și pavilionul de vară al hotelului »Transilvania«, ear' nu la »Csősz«, după-cum s'a publicat în nrul trecut.

Rugăm on. public, ca să iee parte în număr cât se poate de mare la această petrecere, având în vedere scopul pentru care este destinat venitul curat.

Pentru mâncări și beuturi bune se vor îngrijii dnii Eisenburger și Csősz.

*Comitetul arangiator.*

**Goană în contra tricolorului.** »Patria« de Duminecă aduce știrea, că contra tricolorului românesc s'a pornit o goană turbată. Învățătorul *Lepszy* dela școala de aplicație vëndend o fetiță cu tricolorul pe piept, s'a repezit asupra dînselor și i-l'a smuls, zicend: Was tragen Sie diesen Fetzen? Shmeisen Sie ihn herunter! (Ce porți această sdranță? aruncă-o jos!) Altă-dată acest învățător a oprit pe coridorul pedagogiului mai mulți studenți români, provocându-i să-și desbumbă hainele până la cămașă, ca să vadă nu cumva poartă tricolorul. Doi elevi români cari cercetau pedagogiul în costum național, au fost în continuu batjocuriți de inv. *Lepszy*. »Ce sunteți? regi? ministri? nobili? sau poate co-jocari — din România? le zicea, încât bieții studenți, pentru a scăpa de atâtea batjocuri au îmbrăcat peste țări în loc de bundiță o ruță de surtuc internațional. Un alt inv. dela cea școală, Ruteanul *Sankurhan*, vëndend pe niște copile, că poartă tricolorul, li-a zis: »Diese Fratzen tragen auch solche Schusterbänder, ohne zu wiesen was das ist!« (Aceste figuri pocite încă poartă astfel de panglici șusteresti, fără să știe ce sunt acelea). »Patria« încheie apoi astfel: Vom afla noi ac și pentru haina lui *Lepszy*! Până atunci însă, frați și surori din pedagogiu, nu uitați, că Români suntem și dorim cu toții: Tricolorul să trăească!

**Epaminonda Lucaciu**, doctor în teologie, fiul părintelui Dr. Vasile Lucaciu, a fost chironit în 29 Iunie n. a. c. de preot în Roma.

**150.000 coroane pentru maghiarisarea** numelor de familii. In budgetul ministerului

ungar de lucrări publice s'a prevăzut o sumă de 150.000 cor., după-cum spune »Egyetértés«, spre a se da ajutoare acelor funcționari, cari vor să-și maghiarizeze numele.

**Avis!** Duminecă în 16 I. c. st. n. la 11 ore înainte de amiază se vor da în subabonament ziarele casinei române.

**Stipendii.** Pentru elevii dela școlăle medii, facultăți, universități și școlăle de ca-deți militare armata comună și honvezi, reprezentanța fundațiunii »Gozsdu« a scris concurs. Cererile sunt a se înainta la sus numita reprezentanță în Budapesta VII, Király utcza 13., până la 5 August n.

**Rusia în doliu.** Din Rusia se telegrafează, că marele principe *George Alexandrovics*, fratele răposatului Țar Nicolae II. și presumpțiul moștenitor de Tron al Rusiei, a murit subit în Abass-Tuman, în etate de 28 ani. Moartea a fost cauzată de o vėrsare de sânge.

**Hymen.** Dl *Zoltán Kerekes*, notar la tribunalul reg. din Biserica-Albă, s'a fidanțat cu d-șoara *Elena Popovits*, fiica dlui St. Popovits, inspector de postă și telegraf în Dobrițin.

**Palat național în Cernăuți.** In Adunarea generală a »Societății pentru cultura și literatură română în Bucovina«, ținută la 2 Iulie n. în Cernăuți, frații noștri bucovineni au hotărât, ca să se construească un »Palat național«. Fondul trebuincios pentru aceasta, se va strînge prin colecte și liste de subscripții.

**Cununie.** Dl *George Matheiu*, conducător tipogr. în Bistrița, își va sërba cununia cu d-șoara *Luisa Krăutner* la 22 Iulie n. a. c.

**Procese de presă.** Cetim în »Patria«: După confiscări s'au pus la cale spre variație și procese de presă în contra ziarului nostru. Unul din cauza unei notițe apărută în afacerea tricolorului se află în curgere. Redactorul responsabil a fost deja interogat de judele instructiv. Despre alte 3 procese de presă vom fi înștiințați, după-cum aflăm, în zilele viitoare. Coincidența acestor procese cu goana întreprinsă este cel puțin ciudată.

**Un socialist străpuns.** Socialiștii din Bălkány, com. Torontal, au ținut zilele trecute o adunare secretă. Gendarmeria a aflat despre aceasta și s'a dus la fața locului, ca să-i împrăștie. Conducătorul lor, Iustin Mátyás n'a voit însă să se supună, ci a zis că ei au drept a se întruni. La aceasta gendarmul i-a mai provocat odată, dar' și atunci Mátyás i-a răspuns inapoi. Gendarmul vëndend, că nu vrea să se supună, a tras sabia și l'a străpuns în piept, și numai astfel s'au împrăștia apoi ceilalți.

## FEL DE FEL

Expoziția de nasuri. Într'un orășel din Elveția s'a organizat o expozițiune de nasuri, care se va deschide în primele zile ale lui Septemvrie viitor.

Premiile vor fi împărțite în trei categorii. Nasul liniar, cel mai lung. Nasul curb, cel mai curb. Nasul cărn, cel mai cărn.

Sunt rugați toți aceia cari posedă asemenea nasuri se ia parte la expoziție.

Cine are dar' un nas bun are o consolăție bună.

Pe când o expozițiune de guri, de mâni și de picioare?

**Un birt original.** Un birt cu totul original se va instala la Paris cu ocaziunea expoziției dela 1900. Tarifa acestui birt va fi regulată într'un chip cu totul nou. Mușterii vor fi cântăriți la intrare și la eșire și nu vor plăti decât în raport cu greutatea rezultată dintre cele două cântăreli. Proiectul e rațional, pentru-că în chipul acesta mușterii e sigur că plătește într'adevăr cât a mâncat. Dar' și aci se poate produce o mulțime de mistificări. Mușterii de pildă, vor putea să-și umple buzunarele cu plumb la intrare, pe care să-l scoată la eșire, sau poate să întrebuințeze și alte operațiuni fiziologice. Afară de acestea, chelnerii vor trebui să exerciteze întotdeauna un control, care nu e nici de cum compatibil cu funcțiunea lor... culinară...

## POSTA REDACȚIEI.

Dlul *I. P.* în *D.* Până la finea anului de față restăți cu 4 fl.

Dlul *I. R.* în *Ottendorf*. Mulțumită pentru cele scrise. Abonamentul e solvit pe anul întreg.

Dlul *E. N.* în *St. Pölten*. Vē rugăm a ne scrie, până când să vi-se trimită foaia pe adresa cea nouă.

*Mai multora.* Vē rugăm a ne trimite prețul de 75 cr. pentru cartea de bucate (»Poftă bună«) a d-nei *Zotti Hodos* înainte, deoarece-ce trimitându-o cu Nachname, se plătește prea mult porto.

Dlul *N. M.* în *H.* In nrul viitor,



**Dare de seamă și mulțumită publică.**

În scopul zidirii bisericii noastre gr.-or. din Petroșeni au contribuit până acuma, următorii marinimoși domni și doamne:

Tit V. Gheaja, protopresb. în Hațeg 8 fl., Vasile Ianza, pretor în Petroșeni, Dr. Gavril Suci, avocat, Mihail Bontescu, adv., Ioan Baci, comerciant, toți din Hațeg câte 5 fl., Ioan Cornea, notar pens. în Sântămăria 5 fl., Ioan Muntean, contabil și Iuliu Popoviciu, comerc. în Hațeg câte 4 fl., Puj Arpad, not. în Puj și Jakobfi Rezsó, comerc. în Petroșeni câte 3 fl., B. Popoviciu și Stef. Sielariu, com., Nicol. Serafin, proprietar, Nic. Nestor, vicar, Eugenia Sânzian, învățătoare, toți din Hațeg câte 2 fl., Lucreția Muntean, proprietară în Hațeg 1 fl. 50 cr., Ambrosiu Bersan, propr., Iuliu Ciuciu, oficial, Susana Roman, propriet., Sebast. Negru, oficial, Moisă Savu, jude reg., Fira Făgăraș, propriet., Susana Popesc și Const., propr., George Costea, propr., Susana Tocaci, propr., George Tulvan, jude reg., Todor Dobi, propriet., Nicolae Todosie, propr. toți din Hațeg câte 1 fl., Anghel Tăscău, preot în Balanești, Mih. Muntean, preot în Federi, Georg B. Reitescu, învățător în Bărești, Iulia Lenkes, soție de căpitan în Hațeg, Petru Ghilca, scriitor în Sântămăria, Aug. Straițiar, jurist în Hațeg, Seleenfreund, com. în Petroșeni câte 1 fl., Vasile Vutca, comerc., Dumitrescu, oficial, Kindler Maria, Ioan Jica, proprietar, Firița Todosie, Nicolae Popesc, Dugaciu Mihail, Muntean Farcaș, proprietari, George Nicoara, croitor, toți din Hațeg, Nicol. Paraian, învățător în Strei-Stgiorgiu, Gauger M., brutar în Hațeg, Ioan Dragoș, proprietar în Bărești, Valeria Peovicu, propr. în Hațeg, Jeraschek Fer., architect, Rus Alexe, propr. toți din Hațeg, câte 50 cr., Mariți Todosie, proprietar în Hațeg 10 cr., Emilia Nemeș, propr. în Hațeg 20 cr., Paul Oltean, învăț. în Hațeg 80 cr., Dr. I. Mihu și Dr. Muntean, avocați în Orăștie câte 10 fl., Dr. S. Moldovan, adv. Ioan I. Vulc, comerc. în Orăștie câte 5 fl., Nicolae Mihailă, propr. în Vinerea 2 fl. 50 cr., Ioan Lazaroiu, comerciant în Orăștie 2 fl., George B., Vasile Bidu, I. Mihail, mare propriet., Danil David, senator, toți din Orăștie câte 1 fl., A. Cristea, croitor în Orăștie 50 cr., L. Bercian și S. Vlad, funcționar de bancă, P. M. și George Baci, comerciant, toți din Orăștie câte 50 cr., Dumitru Sporia, proprietar în Livezeni 10 fl.,

Ioan de Fărcaș, paroch în Băești 3 fl. 40 cr., Petru Popoviciu, paroch în Stă-Măria-de-peatră 1 fl., Iosif Costea, paroch în Vaca 4 fl. 36 cr., Iosif Boca, paroch în Valea-mare 1 fl., Elie Popoviciu, paroch în Sibişel 2 fl., Nicolae Popoviciu, paroch în Josani 3 fl. 56 cr., Nicolae Maniu, paroch în Băcăinți 2 fl. 35 cr.

Cu ziua de astăzi, suma acestor contribuiri binevoitoare, s'a și predat dlui episcop Dionisie Socol, spre administrare și folosire în scopul pentru care este menită, și pentru care comitetul nostru parochial din Petroșeni, ținându-și de cea mai plăcută și sfântă a sa datorință, aduce și pe această cale profunda sa mulțumită și recunoștință, rugând pe D-zeu ca să răsplătească cu îmbelșugare binefacerea față de comuna noastră bisericească.

Totodată, subscrisul, aduc prin aceasta mulțumita mea d-lor învățători Constantin Baicu din Orăștie și Nicolae Sânzian din Hațeg pentru spriginul pretenesc ce mi-au oferit cu ocaziunea colectării, însoțându-mă din început până la depărtarea mea din acelea localități.

În nex cu acestea-mi permit a atrage de nou atențiunea on. d-ni preoți, cari au primit »Apelul« nostru, ca să binevoiască a grăbi cu restituirea »listei«, deoarece, fiind terminul aproape pentru expirarea concediului, e necesară la încheierea socotelor și darea de seamă autorităților competente.

Petroșeni, la 15/27 Iunie 1899.

Cu toată stima,  
**Avram Stanca,**  
paroch.

**Dare de seamă și mulțumită publică.**

Cu ocaziunea petrecerii din 7/19 Iunie, dată în favorul bisericii gr.-or. din Deva s'au încasat 203 fl. 12 cr., din care sumă subtrăgându-se speșele de 103 fl. rămâne un venit curat de 100 fl. 12 cr.

Primească p. t. marinimoșii contribuenți din partea tinerimii și din partea oficiului paroch. gr.-or. al bisericii din Deva cele mai sincere și călduroase mulțumiri, pentru frumosul sprigin atât material cât și moral, ce ni-l'au oferit cu această ocaziune.

Nu pot trece cu vederea lucrul cel mai esențial și anume: Inițiatorul acestei petreceri, dl Ioan Filimon pe lângă neobosita conducere, umblare, călătorie, apoi dând pe 3 zile și 3 nopți cuartir și dejun la întreaga musică

vestită condusă de dl Ioan Aldea din Pratei, care constă din 19 persoane și care n'a pofit nimic dela biserică pentru fapta sa, deci dar succesul, buna reușită a petrecerii este de a se atribui cu deosebire dlui Ioan Filimon, care după cum am zis mai sus a contribuit mult la reușita acestei petreceri. D-zeu să-i răsplătească binefacerea lui cu darurile sale cele bogate și să-i ajute, ca și d'aci înainte să poată fi în stare, de a premerge cu exemple de fapte bune.

În numele comitetului arangiator.

Deva, la 22 Iunie 1899.

T. R.

**Bibliografie.**

A apărut în »Biblioteca noastră«: **Poftă bună!** Certe de bucate, de Zotti Hodoș. Atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere peste șase sute de rețete, și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și modernă. Această carte de bucate se poate întrebuința în ori-ce gospodărie românească. Cartea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adevă:

Supe și Ciorbe — Assiette — Rasoluri — Sosuri — Legume — Fripturi — Garnituri — Salate — Prăjituri — Torte — Cofeturi și Bomboane — Cremuri și Parfeurii — Inghețate — Dulcețuri și Compoturi — Diferite beuturi etc.

O recomandăm cu toată căldura d-nelor române.

Prețul unei broșuri 70 cr., plus 5 cr. porto.

Se poate căpăta și la institutul »Minerva« în Orăștie.

Pentru redacție responsabli: **Petru P. Barițiu.**

Szám 760.-1899 vh.

(550) 1-1

**ÁRVERÉSI HIRDETÉNY**

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel hözhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898. évi 8139 számú végzése következtében »Ardeleana« tkptár javára Kováts Elemér ellen

90 trt. 15 kr. s jár. erejéig 1898. évi nov. hó 22. foganatosított kielégítési végrehajtás utján felúlfoglalt és 488 frtra becsült szobabeli butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbiróság V. 628/1899. sz. végzése folytán 90 frt 15 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi I. hó 3. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 75 kr. biróilag már megállapított költségek erejéig Hátszegen ados házánál leendő eszközzésére 1899. évi július hó 17-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Ezen árverésről Sternliht Samuel, Kolozsvári ker. bank özv. Kardos Ferenczné, Kolozsvári Arpad, Fuchsz Jozsef, Roth István hátszegi ipar és ker. bank, Muntyán Aurel és Schätz Jenő foglaltatok és felúlfoglaltatok is, a menyiben követelésük még fenállna, értesítettnek. Felhivatnak foglaltatok és felúlfoglaltatok, hogy elsőbbségi igényüket az árverés napja előtt hozzám benyújtani el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Hátszegen, 1899. évi VI. hó 27-én.

**Csucs Gyula.**

kir. bírósági végrehajtó.

**Un învățăcel.**

La subscrisul comerciant din Orăștie se caută un băiat, care să aibă 2—3 clase gimnasiale

**ca învățăcel.**

Cei-ce pe lângă limba română în vorbire și scriere posed și limbile maghiară și germană vor fi preferiți.

**Ioan Lazaroiu,**  
comerciant.

(592) 6—

Tipografia aceasta este provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță, precum: **Opuri**

**„Minerva“ inst. tipografic,**

și broșuri, placate, bilete de logodnă și cununie, carte și epistole, couverte

**societate pe acții în Orăștie** în toată mărimea, note, circulare și preț-curenturi, bilete de vizită, după plac și cerere, registre și imprimare pentru toate speciile de serviciuri, bilanțuri, compturi, adrese și anunțuri. Tipărituri de tot felul pentru băncile românești. Asigurăm totodată pe cei-ce binevoesc a ne onora cu comandele d-lor, că pe lângă promptitudine și acurateță, ne vom nisui ca lucrările sevârșite în această tipografie, să fie lipsite și de erorile de tipar.

Prețuri foarte moderate!

Comande din afară se efectuează repede!